

Fluvius

Via e-mail: regulering@fluvius.be

Luik, 31 januari 2024

Geachte,

Gelet op de impact van de voorgestelde wijzigingen en de (juridische) bedenkingen die we hebben bij zowel het proces om te komen tot een nieuw toegangscontract als de voorstellen zelf, zijn we genoodzaakt om, naast de reactie die Febeg geeft op het consultatiedocument, ook individueel te reageren op het consultatievoorstel. Deze reactie vormt een aanvulling op de reactie die Febeg overgemaakt heeft in het kader van deze consultatie.

Algemene opmerkingen:

De energiecrisis (ook gekend als “the perfect storm”) was één van de worst case scenario’s die men had kunnen bedenken. Fluvius heeft op basis hiervan een ideale stress test van de toegangshouders gehad. We moeten echter vaststellen dat ondanks het feit dat het overgrote deel van de toegangshouders hun verplichtingen zijn nagekomen en dus aangetoond hebben dat zij ook in een zeer moeilijke periode financieel capabel zijn om hun betalingsverplichtingen ten aanzien van Fluvius na te komen, Fluvius een aantal maatregelen voorstelt die de situatie bemoeilijken voor de leveranciers, onnodig bijkomende maatschappelijke kosten creëert,

Ook hebben we ernstige bedenkingen over de verenigbaarheid van het voorstel zoals het nu voorligt, met de B2B-wet en de Europese energiewetgeving. We zijn van oordeel dat het voorstel van het toegangscontract moet aangepast worden voordat de VREG het voorstel kan goedkeuren. We verwachten dus dat Fluvius de nodige aanpassingen doet voordat het voorstel ter goedkeuring aan de VREG wordt voorgelegd. We verwachten eveneens dat de VREG bij zijn beoordeling van het toegangscontract rekening houdt met de impact van deze wijzigingen op (de toegang tot) de energiemarkt en ook de B2B-wet. Ons lijkt het noodzakelijk, als er overwogen wordt om het voorstel in zijn huidige vorm te valideren, dat zowel de Belgische Mededingingsautoriteit als de bijzondere raadgevende commissie Onrechtmatige Bedingen en de FOD Economie benaderd worden aangezien zij in het kader van de B2B-wet de bevoegde overheidsorganen zijn.

1. Conformiteit met de Europese richtlijn inzake de energiemarkt

Een aantal van de voorstellen van Fluvius gaan volgens ons in tegen de principes van de Richtlijn (EU) 2019/944 van het Europees Parlement en de Raad van 5 juni 2019 betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor elektriciteit en tot wijziging van Richtlijn 2012/27/EU. Deze richtlijn omvat verschillende consideransen die betrekking hebben op de noodzaak om de toegang voor leveranciers gemakkelijker te maken alsook het wegnemen van onnodige belemmeringen voor de toegang tot, maar ook de werking op en het verlaten van de markt.¹ Ook bevat de richtlijn een artikel gewijd aan de nood van een

¹ Consideransen 12, 13 en 14.

concurrerende, op de consument gerichte, flexibele en niet-discriminerende elektriciteitsmarkt.²

Artikel 3, 4, bepaalt het volgende in dit kader:

“De lidstaten zorgen voor een gelijk speelveld waarbij elektriciteitsbedrijven worden onderworpen aan transparante, evenredige en niet-discriminerende regels en vergoedingen, en aan een transparante, evenredige en niet-discriminerende behandeling, in het bijzonder wat betreft balanceringsverantwoordelijkheid, toegang tot groothandelsmarkten, toegang tot gegevens, het overstapproces en factureringstelsels en, indien van toepassing, vergunningverlening.”

We hebben ernstige bedenkingen bij de evenredigheid van de regels die Fluvius voorziet in het (voorstel van) toegangscontract. Zoals verder blijkt uit onze reactie, gaan de maatregelen die Fluvius voorstelt, verder dan wat noodzakelijk is voor een goede werking van de energiemarkt en leidt dit zelfs tot het creëren van toetredingsbelemmeringen, die uiteindelijk kunnen leiden tot een beperking van de mededinging.

Men gebruikt het argument van een gelijk speelveld om een aantal maatregelen te motiveren, denk aan het beperken van de financiële zekerheden tot 2 zekerheden. Men gaat er dan wel aan voorbij dat het artikel 3,4 spreekt van een gelijk speelveld met niet-discriminerende regels en vergoedingen. Het verbod op discriminatie houdt in dat er geen onderscheid gemaakt mag worden op basis van ongerechtvaardigde differentiatie. Dit betekent niet dat partijen identiek moeten behandeld worden. Als er objectieve criteria zijn die een onderscheid verantwoordt, dan kan er wel een onderscheid gemaakt worden. De financiële capaciteit van een leverancier is volgens ons een objectief criterium dat dit onderscheid verantwoordt.³ Ook is dit voorstel niet evenredig, aangezien het voor de toegangshouders de duurste zekerheid oplegt, waarbij de kosten volgens ons hoger zijn dan de voordelen voor Fluvius. We gaan verder in onze reactie nog specifiek in op het voorstel rond de financiële zekerheden.

2. Conformiteit met de B2B-wet

Door de wet van 4 april 2019 houdende wijziging van het Wetboek van Economisch Recht met betrekking tot misbruiken van economische afhankelijkheid, onrechtmatige bedingen en oneerlijke marktpraktijken tussen ondernemingen (de zogenaamde “B2B-wet”) zijn er nieuwe verplichtingen van toepassing op contracten tussen ondernemingen. Aangezien het consultatievoorstel voorziet om het toegangscontract te wijzigen/vervangen door het nieuwe voorstel, moet het voorstel getoetst worden ten opzichte van deze B2B-wet. Het betreft niet enkel de bepalingen rond de onrechtmatige bedingen, maar ook het misbruik van economische afhankelijkheid en zelfs de regels rond de agressieve marktpraktijken⁴.

Hieronder vindt u onze bedenkingen inzake de verenigbaarheid van het voorstel met verschillende onderdelen van de B2B-wet:

² Artikel 3 van de Richtlijn 2019/944.

³ Het is ook één van de criteria die de VREG gebruikt in het kader van het al dan niet toekennen van de leveringsvergunning.

⁴ Gelet op de economische afhankelijkheid die de leveranciers hebben tegenover de distributienetbeheerders en de onevenwichtigheid van de bepalingen zoals opgenomen in het voorstel gecombineerd met het gebrek aan echte onderhandelingen voorafgaand aan de publieke consultatie, zou er sprake kunnen zijn van ongepaste beïnvloeding wat kan leiden tot een vaststelling van agressieve marktpraktijken.. Artikel VI.109/1 Wetboek Economisch Recht bepaalt het volgende over ongepaste beïnvloeding: “Voor de toepassing van deze afdeling dient onder ongepaste beïnvloeding te worden verstaan: het uitbuiten door een onderneming van een machtspositie ten aanzien van de andere onderneming om, zelfs zonder gebruik van of dreiging met fysiek geweld, druk uit te oefenen op een wijze die haar vermogen om een geïnformeerd besluit te nemen, aanzienlijk beperkt.”

- *Misbruik van economische afhankelijkheid*⁵ (artikel IV.2/1 Wetboek Economisch Recht)

De energieleveranciers zijn voor hun leveringsactiviteiten volledig afhankelijk van de toegang tot het net van de distributienetbeheerders. De verkochte elektriciteit en aardgas dient steeds vervoerd te worden via het distributienet. De leveranciers zijn dus afhankelijk van de infrastructuur aangeboden door de distributienetbeheerders voor de levering van elektriciteit en aardgas.⁶ Aangezien de distributienetbeheerders monopolisten zijn, hebben de leveranciers ook geen redelijk equivalent alternatief, wat dus duidt op de economische afhankelijkheid van de leveranciers ten opzichte van de distributienetbeheerders.

Een aantal bepalingen zoals opgenomen in het voorstel, zouden de leveranciers nooit aanvaarden in normale marktomstandigheden (denk bijvoorbeeld aan het steeds moeten stellen van een bankwaarborg of cashwaarborg, geen enkele vergoeding verkrijgen voor de activiteiten inzake de inning en facturatie van de nettarieven & het bad debt risico, bepaalde bepalingen die duiden op uitholling van aansprakelijkheid) en zeker de combinatie van deze bepalingen zou helemaal onaanvaardbaar zijn in normale marktomstandigheden. Fluvius kan, omwille van de economische afhankelijkheid van de leveranciers in deze contractuele relatie, zaken opleggen die zij niet zou kunnen opleggen mocht zij opereren in een normale concurrentiële markt.

Bovendien tonen voorbeelden uit het buitenland aan dat in andere landen de (distributie)netbeheerders niet zo ver gaan als Fluvius in het kader van het opleggen van voorwaarden en het verleggen van risico's bij de leveranciers.⁷ Eveneens wordt gelet op de verschillende nieuwe partijen in de energiemarkt (zoals energiegemeenschappen, flexibiliteit, ...) ook vragen gesteld bij de redelijkheid om de administratieve en facturatieverplichtingen omtrent de nettarieven bij de leveranciers te leggen.⁸

Door de bijkomende verplichtingen wordt het steeds moeilijker voor leveranciers wiens activiteiten (voornamelijk) beperkt zijn tot leveringsactiviteiten (in Vlaanderen) om deel te nemen aan de energiemarkt in

⁵ Dit wordt gedefinieerd als volgt in het artikel I.6., 17°, van het Wetboek Economisch Recht: *“positie van economische afhankelijkheid: de positie van onderworpenheid van een onderneming ten aanzien van één of meerdere andere ondernemingen gekenmerkt door de afwezigheid van een redelijk equivalent alternatief, beschikbaar binnen een redelijke termijn, en onder redelijke voorwaarden en kosten, die deze of elk van deze ondernemingen toelaten om prestaties of voorwaarden op te leggen die niet kunnen verkregen worden in normale omstandigheden”*

⁶ Er is geen sprake van de aanwezigheid van een (redelijke) equivalent alternatief.

⁷ Denk bijvoorbeeld aan het feit dat in Nederland er geen (bank)garanties moeten verstrekt worden aan de regionale netwerkbeheerders of dat de shippers in Nederland niet de facto een cash- of bankgarantie moeten verstrekken (zo bepaalt Gasunie op basis van de financiële gegevens de risicocategorie van de betrokken marktpartij. Enkel bij de risicocategorie hoog of het overschrijden van de kredietlimiet wordt een financiële zekerheid vereist in de vorm van cashwaarborg, bankgarantie of parent guarantee. ([Kredietwaardigheidsseisen > Gasunie Transport Services](#))).

Of aan het Frans systeem waarbij de leveranciers vergoed worden voor de kosten die zij maken in het kader van de facturatie, inning en het bad debt risico gelinkt aan de nettarieven ([Tarifs d'accès - CRE](#)). De leveranciers geven op kwartaal- of jaarbasis aan welk gedeelte van de distributienettarieven niet geïnd konden worden (op basis van verklaringen van gerechtsdeurwaarders dat de openstaande schuld afgeschreven is ten gevolge van oninbaarheid van de schuldvordering. De financiële auditor van de leverancier zal dan valideren wat de bedragen zijn voor de verschillende onderdelen van de factuur). Eveneens bestaat er een vaste vergoeding per EAN per jaar omwille van de activiteiten die de leverancier uitoefent voor de distributienetbeheerder. Dit bedrag wordt jaarlijks bepaald door de CRE en bedraagt momenteel ongeveer €7 per EAN.

⁸ Zie bijvoorbeeld S. VANHOVE, *“The electricity distribution system operator in a word of active customers”* <https://lirias.kuleuven.be/retrieve/712153>, p. 300-301.

Vlaanderen.⁹ De risico's en verplichtingen worden voornamelijk bij de energieleveranciers gelegd, terwijl zij steeds meer beperkt worden in de mogelijkheden om deze kosten in te vorderen bij hun klanten. Enkel indien de energieleveranciers, naast hun leveringsactiviteiten nog voldoende andere activiteiten aanbieden (of tot een grote internationale groep behoren) kunnen zij dus bijkomende kosten en verplichtingen "makkelijker dragen". Zodoende worden er dus bijkomende toetredingsbelemmeringen gecreëerd en is er ook sprake van een impact op de mededinging aangezien de "pure" leveranciers steeds moeilijker zullen hebben om hiermee om te gaan.¹⁰

De Belgische Mededingingsautoriteit heeft onlangs aangekondigd ambtshalve een onderzoek te starten omwille van mogelijk misbruik van economische afhankelijkheid ten opzichte van de landbouwsector.¹¹ We zijn van oordeel dat er toch een aantal gelijkenissen zijn met de situatie waarin de landbouwsector zich bevindt in het kader van de rechtsfiguur van economische afhankelijkheid.¹²

Tot slot willen we er ook op wijzen dat ook de CREG in het kader van de beoordeling van het voorstel van toegangscontract door Elia wees op de noodzaak tot het naleven van de bepalingen omtrent het misbruik van economische afhankelijkheid gelet op het wettelijk monopolie van Elia¹³. Eveneens haalde de CREG aan de nood van conformiteit met de overige bepalingen van de B2B-wetgeving aan.

- *Onrechtmatige bedingen (Boek VI, Titel 3/1 van het Wetboek Economisch Recht)*

De bijzondere raadgevende commissie Onrechtmatige Bedingen heeft onlangs een advies gepubliceerd ten aanzien van leveringscontracten met kmo's.¹⁴ Een aantal van de opmerkingen die gemaakt werden in dit advies hebben eveneens betrekking op bepalingen die opgenomen zijn in het voorstel van toegangscontract. Als wijze van voorbeeld halen we hier één van de opmerkingen aan in het kader van het vragen van een waarborg:

"Er kan daarnaast in het algemeen ook gewezen worden op de figuur van het misbruik van economische afhankelijkheid¹, misleidende marktpraktijken², of ook agressieve marktpraktijken³ bij het 'afdwingen' van bepaalde waarborgen door de sterkere partij.

...

Deze criteria moeten tenslotte specifiek zijn. Aangezien het gaat om een waarborg die geëist wordt ter zekerheid van het nakomen van een verbintenis, moet deze eis in verhouding staan tot de tekortkoming of de aanwijzingen die aanleiding geven tot het vragen van een waarborg.

⁹ Aangezien de bijkomende kosten en verplichtingen een veel groter onderdeel zullen uitmaken van de financiële cijfers van deze leveranciers (verhouding van deze kosten ten opzichte van de totale omzet die beperkt is tot enkel leveringsactiviteiten). Dit terwijl de kosten van de bankwaarborg een beperkter onderdeel zullen uitmaken als de levering slechts een bijactiviteit van de betrokken leverancier is of van de groep waartoe de betrokken leverancier behoort (waarbij de omzet dus meerdere activiteiten omvat).

¹⁰ De VREG heeft in de presentatie van het Ondernemingsplan 2023 reeds aangegeven dat de leveringsmarkt al onder druk staat met voor de meeste verbruikerscategorieën een HHI-index hoger dan wat aanvaardbaar is voor een competitieve markt ([Titel presentatie met achtergrondbeeld over maximum vijf lijnen. Beeld wijzigen in 'achtergrond opmaken' \(vreg.be\)](#), slide 22).

¹¹ [20231128_Persbericht_57_BMA.pdf \(bma-abc.be\)](#)

¹² Zo hebben de leveranciers bijvoorbeeld ook geen contractuele uitwijkmogelijkheden ten aanzien van hun medecontractant.

¹³ [B2396NL.pdf \(creg.be\)](#)

¹⁴ [https://www.ccecrb.fgov.be/dpics/fichiers/2023-12-11-12-09-40_CRB20232407AdviesElektriciteitb2bDEF\(anoniem\).pdf](https://www.ccecrb.fgov.be/dpics/fichiers/2023-12-11-12-09-40_CRB20232407AdviesElektriciteitb2bDEF(anoniem).pdf)

Op die grond is de brc Onrechtmatige Bedingen van oordeel dat redenen zoals “het in gevaar komen van de kredietwaardigheid” (Voorbeeld 3) of de “laattijdige betaling of wanbetaling” (Voorbeeld 3) te algemeen zijn of niet in verhouding staan tot het eisen van een waarborg of garantie.”

Hieruit blijkt duidelijk dat volgens de brc Onrechtmatige Bedingen het steeds vragen van een waarborg zonder een objectieve reden gelinkt aan tekortkomingen of aanwijzingen gelinkt aan de contractpartij, wijst op de onrechtmatigheid van het beding.

Het feit dat in de aansprakelijkheidsregeling de schade uitgesloten wordt die behoort tot de hoofdschade die de leverancier kan lijden (zie onze opmerking hieromtrent bij de bespreking rond artikel 11) kan ons inziens ook als onrechtmatig beschouwd worden. Hetzelfde geldt ook voor het ontbreken van enige vergoeding ten aanzien van de leveranciers voor de activiteiten die de leveranciers doen in plaats van de distributienetbeheerders en de risico's inzake bad debt die ze dragen in plaats van de distributienetbeheerders.

Opmerkingen in verband met het toegepaste proces:

Op 7 november 2023 werden de wijzigingen voor het eerst aan de hand van concrete elementen voorgesteld door Fluvius. Op 5 december 2023 werd de consultatie gestart. Hoewel Fluvius op basis van de opmerkingen zoals geuit door de toegangshouders op 7 november 2023 in overleg is getreden met de toegangshouders die hierom gevraagd hebben en we hiervoor dankbaar zijn, toont dit nog wel steeds aan dat de toegangshouders blijkbaar niet beschouwd worden als gelijkwaardige partijen bij dit “contract”. Er zit namelijk minder dan één maand tussen de eerste “high level” inzage en de start van de publieke consultatie, waar eenieder commentaar kan geven. Het voorstel dat voorligt betreft niet enkel administratieve wijzigingen maar bevatten punten waarvan de distributienetbeheerders op basis van de discussies van de vorige versies van de toegangscontracten, reeds wisten dat dit zeer moeilijk te aanvaarden punten zijn voor de energieleveranciers.

We moeten namelijk vaststellen dat er meer dan 2 jaar zit tussen de vorige consultatieronde en de huidige consultatieronde. Dit betekent dat Fluvius een tweetal jaar de tijd gehad heeft om een nieuwe versie van het toegangscontract voor te bereiden terwijl de toegangshouders minder dan 3 maanden hebben gehad om de voorstellen te begrijpen en te beoordelen. Bovendien sluit deze manier van werken ook grotendeels de mogelijkheid uit voor de toegangshouders om zelf voorstellen te doen om het toegangscontract te verbeteren.¹⁵

We vragen dus aan Fluvius om het proces herop te starten waarbij zowel de distributienetbeheerders als de toegangshouders die deel wensen te nemen aan de onderhandelingen beschouwd worden als gelijke partijen en er voldoende tijd genomen wordt en overleg plaatsvindt om beide partijen de mogelijkheid te geven om ten gronde het toegangscontract te onderhandelen om te komen tot een evenwichtig toegangscontract.

Opmerkingen ten gevolge van het voorstel dat ter consultatie ligt:

Hieronder vindt u onze opmerkingen. Gelet op de beperkte tijdspanne die de leveranciers hebben om te reageren, willen we aangeven dat deze opmerkingen niet exhaustief zijn en we ons gefocust hebben op het voorstel van toegangscontract voor elektriciteit.

- **Definities:** We beschouwen het als een positieve evolutie dat er op basis van het voorstel maar één toegangscontract voor elektriciteit en één toegangscontract voor aardgas ondertekend zou moeten worden voor Vlaanderen. Maar het benoemen van Fluvius als “Distributienetbeheerder” waarna onder definities verwezen wordt naar de Vlaamse energiewetgeving en “Distributienetbeheerder” gedefinieerd wordt als “elektriciteitsdistributienetbeheerder”/“aardgasdistributienetbeheerder” leidt

¹⁵ Aangezien de tijdspanne al heel kort is om te reageren op alle wijzigingen die voorgesteld worden, is er geen ruimte om zelf voorstellen te doen.

alleen maar tot verwarring en voor ons is het zo niet eenduidig te bepalen welke verplichtingen en rechten van toepassing zijn op welke partijen en wat dus de uiteindelijke impact is voor ons.

Voorstel tot wijziging: het definiëren van Fluvius als “Fluvius” en eenduidig Fluvius benoemen als het gaat over Fluvius en “Distributienetbeheerder” als het gaat over de distributienetbeheerders. Deze wijziging noodzaakt volgens ons wel opnieuw een overleg met de toegangshouders aangezien het momenteel voor ons onmogelijk is om de draagwijdte van bepaalde bepalingen van het voorstel van toegangscontract te begrijpen.

We willen er ook wijzen dat een aantal begrippen niet altijd consequent gebruikt worden. Zo staat er in het toegangscontract een aantal malen “DNB” in plaats van “Distributienetbeheerder”. We vragen daarom om consistent dezelfde termen te gebruiken en zoveel als mogelijk te aligneren met de gedefinieerde termen.¹⁶

Voor ons is het ook niet duidelijk waarom bij de beschrijving van Fluvius als partij er geschreven staat dat Fluvius ook “in eigen naam en voor eigen rekening” optreedt. Het gaat hier toch over het toegangscontract dat Fluvius omwille van praktische redenen tekent in naam en voor rekening van de distributienetbeheerders? De toevoeging “in eigen naam en voor eigen rekening” leidt volgens ons alleen maar tot verwarring en onnodige discussies.

- **Artikel 2:** Dit artikel beschrijft het volgende “*Het Toegangscontract is het resultaat van onderhandelingen tussen vertegenwoordigers van de toegangshouders en de distributienetbeheerders in aanwezigheid van de VREG en een algemene consultatie van de markt gevolgd door, na eventuele aanpassing, de goedkeuring door de VREG.*” Zoals reeds eerder aangegeven is er in het proces niet echt sprake geweest van onderhandelingen. Bovendien is de VREG nooit aanwezig geweest in de gesprekken tussen Fluvius en de toegangshouders die plaatsgevonden hebben eind 2023 en begin 2024.

Voorstel tot wijziging: Het is van belang dat enerzijds een evenwicht gegarandeerd wordt in de totstandkoming van het toegangscontract (zie ook onze algemene opmerkingen) maar ook dat de tekst overeenkomt met de realiteit. We vragen niet om de tekst te wijzigen maar om in plaats daarvan een echte onderhandeling tussen gelijkwaardige partijen in aanwezigheid van de VREG een kans te geven zodat hopelijk het toegangscontract in de toekomst wel zal voldoen aan de bepalingen uit de B2B-wet en de Richtlijn 2019/944.

- **Artikel 3:** Er wordt verwezen naar het Technisch Reglement ter uitlegging van bepalingen die niet duidelijk zijn of leiden tot interpretatieproblemen. Niet alles in het toegangscontract kan volgens ons uitgelegd worden op basis van het Technisch Reglement. Volgens ons moet er daarom een toevoeging gedaan worden.

Voorstel tot wijziging: We stellen voor om volgende zin toe te voegen: “*Als de bepalingen van het Technisch Reglement geen eenduidige interpretatie van de overeenkomst toelaat, treden de partijen in overleg en leggen ze de interpretatie ter validatie voor aan de VREG.*”

- **Artikel 4:** We zijn verheugd om te lezen dat nu ook uitdrukkelijk is opgenomen dat een wijziging van het toegangscontract kan plaatsvinden op vraag van elk van de partijen. We hebben wel een aantal voorstellen ter verduidelijking.

Voorstel tot wijziging: We willen voorstellen om in de volgende zin het woord “Partijen” te vervangen door “Toegangshouders” aangezien volgens ons de distributienetbeheerder enkel de toegangsouder zal uitnodigen voor onderhandelingen. Als er nog een andere partij bedoeld wordt (bvb. VREG) dan

¹⁶ Zo wordt er ook meermaals “toegangscontract” geschreven in plaats van “Toegangscontract”.

moet deze apart benoemd worden aangezien deze niet onder de definitie van “Partijen” valt¹⁷: “Na ontvangst van een dergelijke vraag of wijziging aan het wettelijk of reglementair kader nodigt de **Distributienetbeheerder de Toegangshouders ~~DNB de Partijen~~** uit voor onderhandelingen over deze vraag of over de noodzakelijke wijzigingen ingevolge de wijziging aan het wettelijk of reglementair kader of in de standaardovereenkomsten van de transmissienetbeheerder.”

We kunnen akkoord gaan met de verwijzing naar de door de VREG goedgekeurde consultatieprocedure op voorwaarde dat deze enkel slaat op de consultatie na onderhandeling met de betrokken toegangshouders. Indien deze procedure ook wijst op de onderhandelingen, hebben we serieuze bedenkingen of deze procedure kan beschouwd worden als onderhandelingen. De consultatieprocedure laat de keuze volledig bij Fluvius om bepaalde opmerkingen al dan niet te behandelen. Hoewel Fluvius een motiveringsplicht heeft, lijkt ons dit een eenzijdige wijzigingsmogelijkheid te bieden voor Fluvius en kan dit dan volgens ons beschouwd worden als een onrechtmatig beding.

De inwerkingtreding wordt vastgelegd op een door “de DNB” gekozen datum. Ook dit lijkt zo een zuivere potestatieve voorwaarde, wat dus ook betekent dat dit kan beschouwd worden als een onrechtmatig beding. Bovendien is het van belang dat de datum van inwerkingtreding een voldoende ruime termijn toelaat voor de reeds bestaande toegangshouders om zich te kunnen aanpassen. Deze termijn zal afhankelijk zijn van de impact van deze wijziging op de betrokken toegangshouders. Zo geldt voor leveranciers dat als het nieuwe toegangscontract een wijziging inhoudt die leidt tot bijkomende kosten voor de leveranciers, de leveranciers deze kost pas kunnen aanrekenen vanaf het moment dat het contract met de klant hernieuwd is.¹⁸

Tot slot lijkt het ons nodig dat de VREG niet enkel een oordeel velt over de voorgestelde wijzigingen maar over het geheel van het toegangscontract. Enerzijds omdat de voorgestelde wijzigingen in samenlezing met de reeds bestaande voorwaarden in het toegangscontract kunnen leiden tot een onevenwichtigheid en anderzijds om de evolutie in de wetgeving/rechtspraak er ook toe kan leiden dat de reeds opgenomen bepalingen in het toegangscontract op basis van deze gewijzigde wetgeving/rechtspraak niet meer aanvaardbaar zijn. We verwachten dus ook dat de VREG hierop kan controleren en het lijkt ons niet ok dat het toegangscontract dit zou willen uitsluiten.

*Voorstel tot wijziging: “Het Toegangscontract treedt in werking op een door de **Partijen DNB gekozen overeengekomen datum die hij voorlegt voorgelegd wordt** aan de VREG. De VREG kan een afwijkende termijn voor ondertekening en inwerkingtreding opleggen. De inwerkingtreding kan in ieder geval slechts plaatsvinden na goedkeuring van **het de voorgestelde wijzigingen Toegangscontract** door de VREG, overeenkomstig de bepalingen van het Technisch Reglement.”*

- **Artikel 5:** We kunnen niet akkoord gaan met de opschortende voorwaarde tot het verstrekken van een onvoorwaardelijke bankwaarborg of cashwaarborg. We verwijzen hiervoor naar onze motivatie in onze algemene opmerkingen alsook naar onze motivatie op basis van het voorgestelde artikel 10.

Voorgestelde wijziging: We stellen voor om de huidige tekst van het toegangscontract te behouden. Dus als volgt het voorstel te wijzigen: “2. de Toegangshouder een bewijs van financiële capaciteit op basis van **één van de borgstellingen een onvoorwaardelijke bankwaarborg of cash waarborg**, zoals verder vermeld in artikel 10 van het Toegangscontract, heeft afgeleverd bij te voegen bij een toegangsaanvraag als onderdeel van een volledig te verklaren Toegangsaanvraagformulier;”

¹⁷ We verwijzen ook naar onze opmerking over het consistent gebruik van gedefinieerde termen.

¹⁸ Dit betekent dat een minimaal een termijn van 12 maanden nodig is in deze situatie.

We vinden het positief dat Fluvius de deelname aan de financiële reconciliatie opneemt als een voorwaarde om toegang te verkrijgen tot het distributienet. We hopen dat hiermee alle FRC-contracten bedoeld worden die van toepassing zijn op het allocatiejaar 2024 en verder.

- **Artikel 6:** Dit artikel voorziet de opzegmogelijkheid voor de toegangshouder. Hierin staat beschreven dat de toegangshouder dit enkel kan doen met een aangetekend schrijven en wordt er niet in een elektronisch alternatief voorzien zoals voorzien is voor de distributienetbeheerder in het kader van artikel 4 (waarin ook niet verwezen wordt naar de poststempel als bewijs van datum van verzending). We stellen voor om deze bepaling te aligneren met artikel 4.

Voorgestelde wijziging: *“Het ~~Toegangscontract~~ wordt afgesloten voor onbepaalde duur en kan ten allen tijde opgezegd worden door de Toegangshouder mits aangetekend schrijven **of op gecertificeerde elektronische wijze** met een opzegtermijn van drie maanden. ~~In dat geval gaat de opzegtermijn in vanaf de derde werkdag van de verzenddatum. De poststempel dient als bewijs van verzending.~~”*

Volgens ons heeft Fluvius ook nog een aantal verplichtingen na het einde van de “duurtijd”¹⁹ van het contract, denk bijvoorbeeld aan het bezorgen van allocatiegegevens, meetgegevens, betalingen inzake schadevergoedingen, aansprakelijkheid,

Voorgestelde wijziging: *“Bij het einde van de duurtijd van het toegangscontract eindigen alle verplichtingen tussen de Partijen met uitzondering van de bepalingen van artikel 9 van dit Toegangscontract in zoverre zij betrekking hebben op de betalingsverplichtingen inzake facturen en creditnota’s naar aanleiding van rechtzettingen overeenkomstig de bepalingen van het Technisch Reglement en binnen de daarin vermelde termijnen. **De Distributienetbeheerder blijft evenwel gehouden om de verplichtingen voortvloeiend uit de periode dat de Toegangshouder Toegang tot het Distributienet had en die de Distributienetbeheerder op basis de Vlaamse energiewetgeving (en in het bijzonder het Technische Reglement) dient uit te oefenen, verder uit te oefenen. Eveneens blijven de bepalingen opgenomen in artikel 11 van toepassing voor zover de schade voortvloeit uit de periode dat de Toegangshouder toegang tot het Distributienet had**”.*

- **Artikel 7.3.:** De beëindiging van de Toegang tot het Distributienet zal enkel leiden tot opstart van de noodleveranciersregeling zolang het niet gaat over een opzeg van het toegangscontract door de toegangshouder zoals bepaald in artikel 6 en er op het moment van de ontzegging van de toegang geen toegangspunten meer zijn in portefeuille van de betrokken toegangshouder. Bovendien is volgens ons de noodleveranciersregeling ook niet van toepassing als het gaat om een beëindiging van toegang van een toegangspunt (bvb. in het kader van de overschrijding van het aansluitingsvermogen) of wanneer er sprake is van overmacht of een noodsituatie.

Voorgestelde wijziging: *“Het beëindigen van Toegang tot het Distributienet leidt tot het in werking treden van de noodleveranciersregeling conform artikel 4.3.3 van het Energiedecreet, **als deze beëindiging betrekking heeft op alle toegangspunten van de betrokken Toegangshouder op het Distributienet, en met uitzondering van de beëindiging van Toegang tot het Distributienet die het gevolg is van de opzeg van het Toegangscontract door de Toegangshouder conform artikel 6 en waarbij de Toegangshouder op het moment van de beëindiging van de Toegang tot het Distributienet geen toegangspunten op het Distributienet in portefeuille heeft, of de beëindiging van Toegang tot het Distributienet ten gevolge van overmacht of een noodsituatie zoals beschreven in het Technisch Reglement.**”*

¹⁹ “duurtijd” klinkt enigszins vreemd in het kader van een contract van onbepaalde duur.

Eveneens blijven ook hier een aantal verplichtingen naast de betalingsverplichtingen gelden. Daarnaast lijkt het ons niet de bedoeling om bij een opzeg door de toegangshouder van het toegangscontract, de betalingsverplichtingen meteen opeisbaar te maken.

Voorgestelde wijziging: *“Ingeval van het beëindigen van Toegang tot het Distributienet, blijven de Partijen gehouden om hun betalingsverplichtingen voortvloeiende uit het Toegangscontract en ontstaan tijdens de duur of naar aanleiding van de procedure met het oog op het beëindigen van de Toegang tot het Distributienet, na te komen. De betalingsverplichtingen van deze Partij zullen in dat geval onmiddellijk opeisbaar worden niettegenstaande enig andersluidend beding, **tenzij de beëindiging van Toegang tot het Distributienet geen betrekking heeft op alle toegangspunten van de Toegangshouder op het distributienet of de beëindiging van de Toegang tot het Distributienet het gevolg is van 1) de opzeg van het Toegangscontract door de Toegangshouder conform artikel 6 of 2) een noodsituatie of overmacht zoals beschreven in het Technisch Reglement. De Distributienetbeheerder blijft evenwel gehouden om de verplichtingen voortvloeiend uit de periode dat de Toegangshouder Toegang tot het Distributienet had en die de Distributienetbeheerder op basis de Vlaamse energiewetgeving (en in het bijzonder het Technische Reglement) dient uit te oefenen, verder uit te oefenen. Eveneens blijven de bepalingen opgenomen in artikel 11 van toepassing voor zover de schade voortvloeit uit de periode dat de Toegangshouder toegang tot het Distributienet had.**”*

- **Artikel 8.6.:** Er wordt verwezen naar een forfaitaire afhandeling van de verplichtingen voor de distributienetbeheerder inzake data. Bijlage 3 van het toegangscontract gaat enkel over meetgegevens en allocatiegegevens en betreft het dus niet alle data die de leveranciers nodig hebben om hun activiteiten uit te oefenen (denk bijvoorbeeld aan de master data, verbruiksgegevens, ...). Ook is het voor ons niet duidelijk op basis van het toegangscontract of de distributienetbeheerders instaan voor fouten veroorzaakt door Fluvius maar ook voor fouten van Atrias. Aangezien zowel Fluvius als Atrias een steeds grotere rol spelen, lijkt het ons nodig om elke mogelijke onduidelijkheid hieromtrent in het toegangscontract weg te nemen. Gelet op de verschillende vragen is het voor ons moeilijk om hiervoor een tekstvoorstel te doen.

We willen ook nog opmerken dat de inhoud en bedoeling van volgende paragraaf voor ons niet duidelijk is: *“Indien de wederzijdse verplichtingen van de Distributienetbeheerder ten opzichte van de Toegangshouder en zijn evenwichtsverantwoordelijke(n), inzake master data, zoals bepaald in de Meetcode van het Technisch Reglement en zoals bepaald in de UMIG, niet en/of slechts gedeeltelijk nakomt, worden de wederzijdse gevolgen naar de Distributienetbeheerder en de Toegangshouder en zijn evenwichtsverantwoordelijke(n) toe integraal geregeld overeenkomstig de bepalingen van artikel 11. “*

- **Artikel 9.1.1.:** We begrijpen de meerwaarde niet van volgende paragraaf aangezien dit gewoon een herhaling is van de wetgeving en het lijkt ons niet de bedoeling om het toegangscontract te verzwaren met punten die reeds wettelijk geregeld zijn.²⁰ Bovendien wordt de praktische uitvoering ook verder in dit artikel beschreven.

Voorgestelde wijziging: *“~~Overeenkomstig artikel 4.1.18 Energiedecreet is de Distributienetbeheerder verplicht de geldende tarieven bekend te maken waartegen de Toegangshouder toegang tot het Elektriciteitsdistributienet kan verkrijgen.~~”*

- **Artikel 9.2.3.:** We stellen vast dat Fluvius een laatste paragraaf heeft toegevoegd in verband met de creditnota's. Hierin wordt een betalingstermijn opgenomen voor Fluvius van 14 kalenderdagen. We zijn

²⁰ We hebben begrepen dat dit ook de reden is geweest om de verschillende redenen om de toegang tot het net te beëindigen, te schrappen.

van oordeel dat om correct te zijn deze betalingstermijn gelijk zou moeten zijn aan de betalingstermijn die geldt voor de Toegangshouders, namelijk 30 kalenderdagen.²¹

Voorgestelde wijziging: Creditnota's worden door de Distributienetbeheerder automatisch teruggestort na 14-30 kalenderdagen, te tellen vanaf de verzendingsdatum. De Toegangshouder verbindt zich ertoe om creditnota's niet te verrekenen met facturen, voor zover de termijn voor automatische terugstorting door de Distributienetbeheerder gerespecteerd wordt.

- **Artikel 9.2.4.:** Het artikel 9.2.4 bevat een vergoeding voor de oninbare vorderingen voor de federale bijdrage. Gelet op de activiteiten die de leveranciers uitoefenen voor de distributienetbeheerders lijkt het ons, cfr. onze algemene opmerkingen nodig om een vergoeding voor de leveranciers te voorzien omwille van de facturatie en inning van de nettarieven die zij uitoefenen voor de distributienetbeheerders en het verhoogd bad debt risico dat zij hierdoor lopen.

De Europese Commissie heeft het gebrek aan een vergoeding voor bad debt, reeds in het verleden al geïdentificeerd als een toetredingsbelemmering in België.²²

Voorgestelde wijziging: We verwijzen hiervoor naar het voorstel opgenomen in de reactie van Febeg.

- **Artikel 9.3.2:** Volgende zin is ons niet duidelijk aangezien dit artikel zoals het nu geschreven is, enkel betrekking heeft op wanbetaling door de toegangshouders. Als het de bedoeling om dit artikel wederzijds te maken dan moet volgens ons het hele artikel 9.3. herschreven worden. *“Bovendien heeft de Distributienetbeheerder, dan wel de Toegangshouder, onverminderd haar recht op vergoeding van de gerechtskosten overeenkomstig het Gerechtelijk Wetboek, recht op schadeloosstelling voorzien in de Wet van 2 augustus 2002.”* Aangezien het ons niet duidelijk is wat de bedoeling is van Fluvius hebben we geen voorstel tot wijziging voorgesteld.
- **Artikel 10.1.:** De voorgestelde wijziging leidt volgens ons tot een problematische situatie (cfr. onze algemene opmerkingen). Fluvius motiveert de wijziging door te verwijzen naar de aanbevelingen evaluatie noodleveranciersregeling zoals gedaan wordt door VEKA.²³ Volgens Fluvius²⁴ zouden deze de volgende zijn: Waarborgen op het vlak van ratio's bieden in de praktijk onvoldoende garanties, evalueren naar één borgstellingswijze voor alle toegangshouders, voldoende financiële garanties zouden voor de distributienetbeheerders nodig zijn om de solidarisering van de schade uit

²¹ Natuurlijk moet deze opmerking wel bekeken worden in het licht van een evenwichtig contract waarbij dus de bepalingen omtrent de zekerheden, aansprakelijkheden, vergoeding voor de oninbare vorderingen en de kosten inzake inning en facturatie die de leveranciers dragen omwille van de activiteiten die zij uitoefenen voor de distributienetbeheerders eveneens evenwichtiger gemaakt moeten worden.

²² [European barriers in retail energy markets - Publications Office of the EU \(europa.eu\)](https://europeanbarriers.eu/)

²³ *“Opdat de aangeduide noodleverancier te allen tijde klaar staat en in de mogelijkheid is om noodleveringen te voorzien, moeten er voldoende en evenwaardige financiële garanties voor de DNB zijn waardoor mogelijk minder snel toegang tot het net zou worden opgezegd. Waarborgen op vlak van ratio's bieden volgens de DNB in de praktijk onvoldoende garanties. Bovendien kunnen nieuwe leveranciers/bedrijven geen gebruik maken van ratio's. Voorts is het ook zo dat bv. ELIA enkel met bankwaarborgen werkt. Anderzijds zou het volstorten van cash of het moeten voorleggen van een bankgarantie een grote bijkomende last impliceren voor alle leveranciers. Voor de leveranciers zou dit een belemmering betekenen niet enkel op het niveau van het toetreden tot de markt voor de nieuwe leveranciers maar ook voor de bestaande leveranciers. Bovendien stellen de leveranciers zich de vraag of dit geen onnodige belemmeringen zijn voor de toegang tot, de werking van en het verlaten van de markt zoals opgenomen in de Europese wetgeving. Een evaluatie die uitgaat van een gelijke behandeling voor alle leveranciers en een evenwicht nastreeft tussen de noden van de netbeheerder en de lasten bij de leverancier is aangewezen.”*

²⁴ Op basis van de presentatie die Fluvius gepubliceerd op haar website [Microsoft PowerPoint - 2023-10-18-aanpassing toegangscontract-stakeholderoverleg \(fluvius.be\)](https://www.fluvius.be/medias/2023/10/18/18-10-2023-Microsoft-PowerPoint-aanpassing-toegangscontract-stakeholderoverleg),

faillissementen te voorkomen, We willen er op wijzen dat deze aanbevelingen niet de aanbevelingen zijn van VEKA en dat dit eerder de opmerkingen van Fluvius zijn. De evaluatie van VEKA bevat eveneens de verschillende kritische bedenkingen die de leveranciers hierbij opgemerkt hebben. De verwijzing dat deze aanpassing nodig is ten gevolge van de evaluatie van VEKA gaat dus niet op.

Daarnaast willen we op elk van deze argumenten van Fluvius ingaan omdat ze volgens ons geen wijziging van de huidige zekerheden verantwoorden:

- Waarborgen op het vlak van ratio's bieden in de praktijk onvoldoende garanties: De doelstelling van de ratio's is om op basis van de financiële historiek een beeld te geven van de financiële toestand van de energieleverancier. Deze historiek wordt trouwens ook gebruikt door de ratingbureaus om te bepalen welke rating zij geven aan ondernemingen (ook aan de banken die de bankgaranties²⁵, zoals voorgesteld door Fluvius, moeten geven). Dus de enige bijkomende "zekerheid" die Fluvius zo krijgt, is dat ze zich zouden kunnen wenden tot een derde partij, maar ook hier kan Fluvius dan geconfronteerd worden met dezelfde moeilijkheden als deze die ze beweerd te hebben bij het gebruik van ratio's.

Als het argument is dat de gegevens achterhaald zouden zijn, dan begrijpen we niet waarom Fluvius niet overgaat tot een frequentere rapportering door de leveranciers bijvoorbeeld op basis van een cashflowforecast van de leveranciers als ze negatieve signalen ontvangen of in geval van twijfel (bijvoorbeeld ten gevolge van laattijdige betalingen).

- Eenzelfde borgstellingswijze voor alle toegangshouders: Zoals reeds in onze algemene opmerkingen aangehaald heeft het crb Onrechtmatige Bedingen het algemeen opleggen van waarborgen al beoordeeld als onrechtmatig. Zij vragen dat er objectieve criteria moeten zijn gelinkt aan tekortkomingen en/of aanwijzingen van de betrokken contractpartij. De voorwaarden van het huidig toegangscontract komen hieraan deels tegemoet. Het verschil tussen de toegangshouders wordt verantwoord door objectieve criteria, nl. de financiële capaciteit (ofwel op basis van eigen cijfers, ondersteuning door moedermaatschappij ofwel via een zekerheid zoals een bankgarantie of cashwaarborg indien deze niet beschikbaar zijn). Eventueel zou er een link met het betalingsgedrag van de leverancier toegevoegd kunnen worden.

Het algemeen vragen van een bankgarantie of cashwaarborg is disproportioneel, is een misbruik van machtspositie door Fluvius ten opzichte van de leveranciers die zich in staat van economische afhankelijkheid ten aanzien van de distributienetbeheerders bevinden. Bovendien leidt dit ook nog tot een hogere maatschappelijke kost (zie volgend punt) voor een feit waarvan Fluvius zelf inschat dat het risico relatief laag is en dat bovendien lager is dan de jaarlijkse kostprijs voor de energieleveranciers voor de financieringskosten van de bankgaranties (hier wordt dus nog geen rekening gehouden met de negatieve financiële impact die deze bankgarantie ook zou hebben op de leveranciers, zie verder).²⁶

- Voldoende financiële garanties zouden voor de distributienetbeheerders nodig zijn om de solidarisering van de schade uit faillissementen te voorkomen: Door de veralgemening van bankwaarborgen wordt er juist jaarlijks maatschappelijk een bijkomende kost bijgecreëerd zonder enige meerwaarde voor de distributienetgebruikers in Vlaanderen. Een bankgarantie betekent een financieringskost van 2-4% afhankelijk van de financiële mogelijkheden van de leverancier en dit zou dan van toepassing zijn op alle energieleveranciers. Als alle leveranciers

²⁵ En ook deze banken zullen zich baseren op de financiële cijfers (lees ratio's) om al dan niet over te gaan tot het verstrekken van een bankgarantie.

²⁶ <https://over.fluvius.be/sites/fluvius/files/2023-03/economic-group-fluvius-consolidated-financial-statements-ifrs-31-12-2022.pdf>.

gebruik zouden maken van een bankwaarborg zou dit een jaarlijkse kost betekenen van €7,6-15,2 mio²⁷. Als deze kost dan verdeeld zou worden over de huishoudelijke afnemers dan zou dit een bijkomende jaarlijkse kost per toegangspunt van €1,55-3,1.²⁸ Dit terwijl de bezorgdheid vandaag al reeds uitgaat naar de hoogte van de energiefacturen en de noodzaak van het schrappen van elementen die niet thuishoren in de energiefactuur. We begrijpen dus niet waarom Fluvius een voorstel doet die de facto leidt tot een verhoging tot de energiefactuur zonder een maatschappelijke analyse hieraan te koppelen.

Bovendien komt de kostprijs die de leveranciers moeten betalen dan overeen met de kosten die Fluvius zou hebben indien elk jaar een leverancier met een marktaandeel van 2-4% zijn verplichtingen niet meer zou kunnen nakomen. Als men dit zou verdisconteren naar dat een leverancier eenmaal per 5 jaar zijn verplichtingen niet zou nakomen, gaat het zelfs over een leverancier met een marktaandeel van 10-20%!

Daarnaast zijn er volgens ons nog een aantal argumenten tegen het algemeen invoeren van een bankgarantie of cashwaarborg:

- Het niet-naleven van de betalingsverplichtingen door de leveranciers waarbij de kosten gesocialiseerd moeten worden, lijkt ons een eerder uitzonderlijk fenomeen. Het klopt dat ten gevolge van de energiecrisis een aantal leveranciers effectief hun activiteiten hebben moeten stopzetten en dat dit vermoedelijk ook geleid heeft tot onbetaalde gridfee facturen ten aanzien van Fluvius. De energiecrisis is een uitzonderlijke situatie. Bovendien hebben al de andere energieleveranciers, hoewel de situatie ook voor hen ook moeilijk was, wel hun betalingsverplichtingen nagekomen en zij worden nu “gestraft”. Een correcte en snelle opvolging van de financiële situatie van de energieleveranciers zoals nu gedaan wordt door de VREG lijkt ons een betere manier om snel de vinger aan de pols te leggen zonder de maatschappij elk jaar te laten opdraaien voor een uitzonderlijke situatie. Dit is bijvoorbeeld ook de keuze die men in Nederland ook gemaakt heeft.²⁹
- Naast de kostprijs van een bankgarantie of cashwaarborg betekent dit ook een bijkomende verzwarende van de financiële lasten van de energieleveranciers.

Het moeten voorleggen van een bankgarantie impacteert namelijk rechtstreeks de kredietlijnen waar de leveranciers over kunnen beschikken. Dit heeft namelijk tot gevolg een deel van de kredietlijnen waarover de leveranciers beschikken zo ingenomen wordt door de bankgarantie en zij dus hierdoor minder krediet bekomen (dat juist broodnodig kan zijn voor het werkkapitaal om de wintermaanden te kunnen doorkomen).

De cashwaarborg betekent dat de leverancier bovenop de betalingen die hij moet doen ten aanzien van de distributienetbeheerders steeds een bedrag ter beschikking moet houden. Deze situatie is volgens ons bovendien ook nog een financieel meer nadelige situatie voor de leveranciers dan het werken met voorafbetalingen (aangezien hier enkel de bedragen die leverancier verschuldigd is, moeten betaald worden en er niet bovenop nog een bijkomende bedrag ter garantie betaald moet worden).

Dit kan dan op zijn beurt leiden tot meer financiële moeilijkheden voor de leveranciers.³⁰ De distributienetbeheerders kunnen door deze manier van werken juist de

²⁷ Berekend op basis van het toegelaten inkomen van Fluvius voor 2024 (€2,3 miljard, herleid naar 2 maanden betekent dit €380 mio) ([rapp-2023-17.pdf \(vreg.be\)](#)).

²⁸ Berekend op basis van 2,9 mio toegangspunten elektriciteit en 2 mio toegangspunten aardgas.

²⁹ Zie voetnoot 33.

³⁰ Bijkomend is dat de leverancier deze garanties zouden moeten stellen in het begin van een kalenderjaar. Dit is dus in volle winterperiode, het moment waarop de cashflow van de leveranciers al onder druk staat.

noodleveranciersregeling bewerkstelligen terwijl de doelstelling toch juist zou moeten zijn om deze zoveel als mogelijk te vermijden.

- De bankgarantie of cashwaarborg leidt niet tot een verantwoordelijker gedrag (bvb. in het kader van de hedgingstrategie) van de leverancier. Op dat vlak lijken de maatregelen zoals voorgesteld worden in het kader van de Europese regelgeving een betere manier om deze problemen te vermijden. Deze doelstellingen hebben daarenboven wel een maatschappelijk doel (nl. vermijden dat een leverancier door een slechte hedgingstrategie overkop gaat in een energiecrisis, waarbij de afnemer genoodzaakt zou zijn om een contract met een andere leverancier aan hogere prijzen aan te gaan).
- Het moeten verstrekken van een bankgarantie wordt in een rapport van de Europese Commissie al reeds aangehaald als een toetredingsbelemmering.³¹ ACER heeft ook al een gelijkaardige conclusie getrokken en heeft bovendien in het kader van het opleggen van een algemene belasting voor de afnemers ter financiering van kosten inzake een noodlijdende leverancier er op gewezen dat de voordelen niet opwegen ten opzichte van de bijkomende lasten.³²
- Zoals reeds aangehaald in onze algemene opmerkingen is het steeds vragen van een bank- of cashwaarborg niet de standaard in onze buurlanden (zeker in de relatie leveranciers-distributienetbeheerders). Dus enerzijds betekent dit zelfs voor de landen waar meerdere faillissementen hebben plaatsgevonden ten gevolge van de energiecrisis, dit niet als iets dat maatschappelijk gezien als noodzakelijk of zelfs nuttig beschouwd wordt om te doen.³³ Dus in vergelijkbare markten wordt dit niet gevraagd waardoor het algemeen vragen van een bank- of cashwaarborg dan ook zeer moeilijk te verdedigen valt in het licht van de B2B-wet (zie ook de overige argumentatie in onze algemene opmerkingen).
- Tot slot kan de betrokken toegangshouder, elk jaar opnieuw de oefening doen en op basis van zijn financiële gegevens in aanmerking komen voor een andere zekerheid. Het is dus niet zo dat een leverancier voor de gehele duurtijd van zijn activiteiten “vastzit” aan een bepaalde zekerheid.

³¹ [European barriers in retail energy markets - Publications Office of the EU \(europa.eu\)](https://ec.europa.eu/euro-observatory/publications/european-barriers-retail-energy-markets)

³² [Final Assessment EU Wholesale Electricity Market Design.pdf \(europa.eu\)](https://ec.europa.eu/euro-observatory/publications/final-assessment-eu-wholesale-electricity-market-design)

³³ In Nederland worden de kosten bij een eventueel faillissement opgenomen in de tarieven van de betrokken regionale netwerkbeheerder (zie bijvoorbeeld de tariefbeslissing 2023 voor Enexis Netbeheer B.V. Gas (<https://www.acm.nl/system/files/documents/tarievenbesluit-enexis-gas-2023.pdf>)). Ook in de overwegingen voor de consultatie van het Energiebesluit faillissementsregeling worden er wel acties ondernomen ten aanzien van de faillissementen van de energieleverancier, maar geen daarvan zijn ook maar enigszins gelinkt aan het opleggen van zekerheden aan de leveranciers (<https://www.internetconsultatie.nl/energiebesluitfaillissement/b1>). Bovendien wordt in de reactie van Netbeheer Nederland geen gelijkaardige vraag tot het stellen van zekerheid gesteld door hen (<https://www.internetconsultatie.nl/energiebesluitfaillissement/reactie/239009/bestand>). Tot slot blijkt ook uit een studie die men in Nederland gedaan heeft in het kader van de financiële eisen energieleverancier en in het kader van de faillissementen van energieleveranciers, dat men aanbeveelt om de maatregelen (die minder verregaand zijn dan het voorstel van Fluvius) gelaagd te stellen (leverancier met minder risico zou aan minder (complexe) eisen moeten voldoen. Zo zouden de toetredingsdrempels juist verlaagd worden). Ook wordt in deze studie erkent dat deze maatregelen minder positief beoordeeld worden vanwege de negatieve invloed op de financiële positie en de marktpositie van de energieleveranciers. In het kader van het aanleggen van een Garantiefonds ten behoeve van de afnemers wijst men zelfs op de mogelijke kettingreactie van faillissementen en worden er vragen gesteld bij de effectiviteit en haalbaarheid van dit soort maatregelen gelet op de vele extra kosten en aanvullende nadelen ([Financiële eisen energieleveranciers & positie consument bij faillissement van een energieleverancier \(imgix.net\)](https://imgix.net)).

Kortom deze bepaling, al dan niet samengelezen met de andere bepalingen van het toegangscontract, wordt allesbehalve gerechtvaardigd, legt alle risico's inzake het leveranciersmodel bij de leveranciers, zonder dat de leveranciers kunnen genieten van de voordelen.

Daarnaast vragen we ons ook af hoe dat Fluvius zal omgaan met leveranciers die onder het huidige toegangscontract reeds toegang tot het net hebben, indien zij geen bankgarantie of cashwaarborg kunnen verstrekken. Zal Fluvius dan, zelfs al is er geen enkele sprake van betalingsproblemen (en nooit geweest is terwijl deze leverancier al jaren levert via het distributienet), de toegang tot het net beëindigen en de noodleveranciersregeling laten starten met alle gevolgen vandien voor zowel de leverancier als voor zijn klanten?

Voorstel tot wijziging: We zijn van oordeel dat de tekst van het huidige toegangscontract zoveel als mogelijk behouden moet blijven. Eventueel kan het voorstel aangevuld worden met het opleggen van een bankgarantie of cashwaarborg indien vastgesteld wordt dat de leverancier zijn betalingsverplichtingen niet tijdig nakomt (niet opgenomen in ons voorstel).

We hebben wel een aantal wijzigingen meegenomen ten opzichte van de huidige tekst van het toegangscontract omwille van volgende redenen:

- We stellen vast dat de berekening van de cashwaarborg en de bankgarantie gedaan zou moeten worden op de bedragen inclusief btw. Aangezien de btw die niet-betaald is, recupereerbaar is, begrijpen we niet waarom dit als basis genomen wordt en niet het bedrag exclusief btw.
- Ook zijn we van oordeel dat een bankwaarborg van 3 maanden zoals opgenomen in de huidige tekst van het toegangscontract niet proportioneel is ten opzichte van het risico dat Fluvius loopt. We zijn van oordeel dat een bankwaarborg van één maand voldoende zou moeten zijn.³⁴
- We hebben een paar puur vormelijke wijzigingen gedaan.

10.1. Vóór het verlenen van de toegang zal de Toegangshouder ~~één in toepassing van de hierna voorziene borgstellingen artikel 4.2.2 van het Technisch Reglement een onvoorwaardelijke bankwaarborg of cash waarborg~~ voorleggen ter garantie van zijn financiële verplichtingen aan de Distributienetbeheerder.

10.2. Bij de aanvang van de toegang en tijdens de duur ervan dient de Toegangshouder aan één van de volgende minimum vereisten ter garantie van zijn solvabiliteit, te voldoen:

- a. De Toegangshouder **beschikt over** ~~bezorgt een onvoorwaardelijke bankwaarborg of cash waarborg op eerste verzoek uitgegeven door een financiële instelling met een minimum officiële credit rating toegekend door een officieel erkend ratingbureau m.n. Standard & Poors, Moody's of Fitch. De rating zal minimum overeenkomen met het kwaliteitsniveau "Goede kwaliteit" (Upper medium Grade) A- zoals gedefinieerd door Standard & Poors en Fitch of, met kwaliteitsniveau A3 zoals gedefinieerd door Moody's. Deze minimum rating dient gehandhaafd te blijven gedurende de ganse looptijd van de overeenkomst met de Distributienetbeheerder.~~

³⁴ Dit naar analogie met de bankgarantie/cashwaarborg die Elia verwacht van de BRPs, waarbij de termijn van de bank/cashwaarborg één maand bedraagt. Fluvius heeft in het verleden al verwezen naar de bankwaarborgen gevraagd door Elia maar volgens ons zijn er toch een groot aantal verschillen met wat Fluvius voorstelt, waardoor deze bankwaarborg minder impacterend is voor de betrokken BRPs (maar waar we ook niet zeker van zijn of dit principe zou voldoen aan de vereisten van de B2B-wet):

- De bankwaarborg bedraagt één maand terwijl de termijn tussen het moment waarop de gegevens van de factuur betrekking op hebben en de betalingsdatum van de factuur 2 tot 3 maanden bedraagt.
- De bankwaarborg kan maandelijks aangepast worden op basis van de afnames van de voorafgaande maand

b. *De Toegangshouder voldoet aan de volgende financiële ratio's (zie verder voor de definities) berekend op basis van de jaarrekening van de Toegangshouder betreffende de 2 boekjaren die het jaar van de verrichtingen in het kader van deze overeenkomst voorafgaat:*

- *EBITDA t.o.v. financiële lasten ≥ 5*
- *Netto-financiële schuld t.o.v. balanstotaal = maximum 40%*
- *EBITDA t.o.v. financiële schulden = minimum 30%.*
- *•Quickratio of acid test ratio: (vlottende activa – voorraden) / vreemd vermogen op korte termijn ≥ 1*

De Toegangshouder maakt zijn jaarrekening over aan de Distributienetbeheerder van zodra beschikbaar en uiterlijk binnen zeven maanden na het einde van het boekjaar waarop deze betrekking heeft. In uitzonderlijke omstandigheden, behoudens motivatie en in onderling overleg kan van deze termijn afgeweken worden

De Toegangshouder berekent de financiële ratio's en levert hierbij alle individuele parameters zoals vermeld in de definitie van iedere ratio (zie hieronder) aan. De Toegangshouder verantwoordt de berekening van de ratio onder meer met verwijzingen naar de cijfers in het jaarverslag (aanduiding paginanummers waar de overeenstemmende cijfers terug te vinden zijn). De ratio's worden samen met de jaarrekening meegedeeld aan de Distributienetbeheerder die deze na controle aanvaardt of mits motivering verwerpt.

Definities van de gehanteerde financiële ratio's

EBITDA: resultaten uit courante bedrijfsactiviteit behalve intrestlasten, belastingen, afschrijvingen, provisies en waardeverminderingen.

Financiële lasten:

intresten en gerelateerde kosten ingevolge financieringen op korte, middellange en lange termijn in de meest ruime zin, inclusief maar niet hiertoe beperkt, interestlasten van intercompany leningen, intrestlasten van belastingsschulden, financiële lasten op schulden allerhande.

Netto-financiële schuld:

financiële schulden op korte, middellange en lange termijn onder aftrek van beschikbare thesauriebeleggingen en liquiditeiten.

Financiële schulden:

financiële verplichtingen ten aanzien van kredietinstellingen of gelijkgestelde financiële instellingen met inbegrip maar niet beperkt tot intercompany leningen.

Quickratio / acid test ratio (liquiditeitsratio):

kengetal inzake liquiditeit dat aangeeft in hoeverre de verschaffers van vreemd vermogen op korte termijn uit de vlottende activa kunnen worden betaald.

Deze borgstellingswijze is onderhevig aan volgende voorwaarden:

1. enkel door de bevoegde bestuursorganen officieel goedgekeurde jaarrekeningen worden aanvaard; de jaarrekening van het vorige boekjaar wordt overgemaakt binnen de vooropgestelde termijn van zeven maanden;
2. herkwalificatie van de inhoud van de onder 1° vermelde jaarrekening bij de berekening van de ratio's is niet mogelijk;
3. ratio's waarvoor niet alle individuele parameters zoals vermeld in de definitie van iedere ratio (zie hierboven) aangeleverd worden, worden verworpen;
4. de ratio's dienen minstens voor de 2 boekjaren voorafgaand aan het jaar waarin de borgstelling gegeven wordt, te voldoen aan de gestelde eisen met uitzondering van het niet halen van maximaal 1 van de vermelde ratio's en die geen solvabiliteitsprobleem aan tonen de laatste 2 jaar
5. een beroep op de ratio's als borgstellingswijze is slechts mogelijk vanaf het derde boekjaar dat de vennootschap actief is.;
6. alle hierboven opgegeven ratio's dienen door de Toegangshouder aan de hand van het modelformulier van bijlage 5 berekend te worden; iedere berekende ratio moet aanvaard worden door de Distributienetbeheerder. De Distributienetbeheerder zal verwerping van een ratio steeds motiveren;
7. bij het ontbreken of verwerpen door de Distributienetbeheerder van één of meerdere ratio('s) in de berekeningen, behoudens 4°, wordt de mogelijkheid om gebruik te maken van deze wijze van borgstelling verworpen;

De Distributienetbeheerder zal binnen de periode van 15 werkdagen na ontvangst van de nodige stukken ter staving uitsluitel geven in verband met aanvaarding of verwerping van de ratio's.

In geval de Toegangshouder die gekozen heeft voor de borgstellingwijze van de ratio's, niet voldoet of niet meer voldoet aan één of meerder van deze voorwaarden, kan de Toegangshouder over gaan op een andere borgstellingwijze overeenkomstig artikel 10.2 .

- c. *De Toegangshouder bezorgt aan de Distributienetbeheerder een onvoorwaardelijke "parent guarantee" op eerste verzoek, opgemaakt volgens het model zoals toegevoegd in bijlage, uitgegeven door de referentieaandeelhouder van de Toegangshouder of elke financiële dochtervennootschap van deze referentieaandeelhouder waarbij de referentieaandeelhouder of financiële dochtervennootschap aan de minimum credit rating vereiste voldoet zoals bepaald onder 10.2 a. of aan de financiële ratio's zoals bepaald onder 10.2 b.; de desbetreffende regels en voorwaarden gelden dienovereenkomstig ten aanzien van de parent.*

De Toegangshouder berekent zelf de ratio's aan de hand van het modelformulier bijlage 5, dit voor de geconsolideerde rekeningen van de garantieggever in directe lijn ten opzichte van de Toegangshouder. De Toegangshouder toont zijn relatie met de garantieggever aan binnen de groepsstructuur. Hierbij zijn de onder 10.2 b. vermelde voorwaarden van toepassing. De Toegangshouder deelt de berekende ratio's mee aan de Distributienetbeheerder die deze aanvaardt of gemotiveerd verwerpt. Alle consolidatiekringen dienen te voldoen aan de ratio's.

Indien in één kring niet voldaan is aan een of meerdere ratio('s) wordt de borgstellingswijze aan de hand van de parent guarantee verworpen. Er is in dat geval een andere borgstellingswijze van toepassing, naar keuze van de Distributienetbeheerder.

Indien de aflevering van een parent guarantee niet mogelijk is wegens het publiekrechtelijk karakter van de betrokken parent, kan deze vervangen worden door een waarborg inzake de aangegane verbintenissen van de Toegangshouder, afgeleverd door de Staat, het Gewest, de gemeente of een provincie voor zover de verlener van de borg een controlerende

aandeelhouder zoals bedoeld in het Wetboek van Vennootschappen van de Toegangshouder is.

- d. De Toegangshouder bezorgt een onvoorwaardelijke bankwaarborg op eerste verzoek uitgegeven door een financiële instelling met een minimum officiële credit rating conform de modaliteiten van art 10.2.a. Deze minimum rating dient permanent voldaan te zijn.*

*Het bedrag van de bankwaarborg wordt berekend op basis ~~is gelijk aan één zesde deel~~ van de geraamde te betalen vergoedingen (door de Toegangshouder aan de Distributienetbeheerder) **voor een periode van 1 maand (zoals verder bepaald)** ~~ten belope van 1 kalenderjaar~~. De geraamde vergoedingen worden, minstens bij het begin van elk kalenderjaar en wanneer voor het eerst toegang verleend wordt, bepaald.*

De Distributienetbeheerder baseert zich bij de berekening op de toegangspunten waarvoor de Toegangshouder in het toegangsregister geregistreerd staat. De berekening gebeurt op basis van een snapshot uit het toegangsregister (genomen door de Distributienetbeheerder), de bijhorende injectie- en afnameprofielen (zie verder) en de op het ogenblik van de berekening geldende (door de terzake bevoegde regulator gepubliceerde) Tarieven. De Tarieven omvatten de elementen zoals voorzien in art. 9.1 van het Toegangscontract.

Voor nieuwe ~~T~~toegangshouders wordt de berekening uitgevoerd op basis van een inschatting van de toekomstige portefeuille. Er wordt rekening gehouden met de aangemelde (en toekomstige) leverancierswissels 1 maand voor het effectief uitvoeren van het contract (Productie/Injectie of Afname) met de eerste klant in het werkingsgebied van de Distributienetbeheerder door de betreffende Toegangshouder. De ~~T~~toegangshouder bezorgt een inschatting met toekomstige toegangspunten in portefeuille aan de Distributienetbeheerder.

De geraamde vergoeding dient enkel ter bepaling van de waarborg en verleent de Toegangshouder géén rechten met betrekking tot de finale maand- of jaarkosten.

De berekening (voorzien van de gebruikte berekeningsparameters) zal door de Distributienetbeheerder schriftelijk worden overgemaakt aan de Toegangshouder. De Toegangshouder kan binnen de 10 werkdagen na verzending van de berekening opmerkingen of vragen formuleren, die door de Distributienetbeheerder binnen de 15 werkdagen gemotiveerd worden beantwoord. Binnen de vijftien werkdagen daaropvolgend dient de waarborg te worden gesteld.

De volgende werkwijze wordt door de Distributienetbeheerder gevolgd bij het berekenen van de raming van de te betalen kosten, als basis voor de bepaling van het bedrag van de bankwaarborg.

- toegangspunten voorzien van telelezing: de berekening gebeurt op basis van de historische verbruikswaarden van de Afname of Injectie tijdens de relevante periode voorafgaande aan het tijdstip van berekening. Deze relevante periode is voor het onderschreven vermogen de periode zoals vermeld in artikel 9 van het Toegangscontract en voor het verbruik het gemiddeld maandelijks verbruik voor de maanden december, januari en februari voorafgaand aan het tijdstip van berekening (indien beschikbaar, anders de 3 laatste maanden vóór berekening). Het in de berekening gehanteerde Tarief stemt overeen met het op de respectievelijke Toegangspunten geldend Tarief op het ogenblik van de berekening.*
- toegangspunten met Synthetische lastprofielen (niet voorzien van telelezing): teneinde een eenvoudige en transparante methode te kunnen hanteren voor de berekening, en teneinde de Toegangshouder de mogelijkheid te geven om zelf een*

inschatting te kunnen maken van de bedragen, wordt per toegangspunt gerekend met het verbruik over 1 maand in functie van de profielcategorie en met het meest relevante Tarief horend bij deze categorie zoals vermeld in de Tarieven bijgevoegd bij het Toegangs aanvraagformulier of de gepubliceerde Tarieven (zie art 9.1.2).

*De looptijd van de **bankwaarborg** bedraagt minimum een jaar, en is door de Toegangshouder automatisch elk kalenderjaar te hernieuwen in januari. De bankwaarborg wordt opgemaakt volgens het standaardformulier zoals toegevoegd is in bijlage en is onderworpen aan de goedkeuring van de Distributienetbeheerder.*

*Deze borgstelling zal minstens eenmaal aan het begin van ieder kalenderjaar en maximaal tweemaandelijks herzien worden, volgens dezelfde berekeningswijze zoals hierboven vermeld, in functie van de evolutie van de klantenportefeuille van de Toegangshouder. Indien uit berekeningen een substantiële wijziging blijkt van minimaal 10 % ten opzichte van het bedrag van de lopende **bankwaarborg**, is de Toegangshouder ertoe gehouden om de financiële borgstelling binnen de 15 werkdagen, na schriftelijke melding van het nieuwe bedrag door de Distributienetbeheerder, aan te passen. **In voorkomend geval en indien deze aanpassing niet gebeurt binnen de vooropgestelde termijn, is de toegangshouder verplicht om, bij nieuwe leverancierswissels (switches) over te gaan tot de betaling van een waarborgsom via overschrijving op de rekening van de Distributienetbeheerder, tot de financiële borgstelling is aangepast door de Toegangshouder.***

*Bij het overschrijden van de betalingstermijn, zoals bedoeld in artikel 9.2 heeft de Distributienetbeheerder het recht om eenzijdig en op eigen initiatief de **bankwaarborg**, of een evenredig gedeelte ervan, af te roepen.*

Na gedeeltelijke of volledige lichte van de waarborg zal de Toegangshouder deze borgstelling spontaan en binnen de 10 werkdagen volgend op de derde "bank"-werkdag na het opvragen door de Distributienetbeheerder, aanvullen tot het door de Distributienetbeheerder vastgelegde bedrag.

*Binnen de vijftien werkdagen na de schriftelijke vraag daartoe van de Toegangshouder, zal de Distributienetbeheerder bij Beëindiging van de toegang en onder voorwaarde dat alle verplichtingen die voortvloeien uit het Toegangscontract voldaan zijn, de financiële borgstelling vrijgegeven. **Dit geldt eveneens wanneer de Toegangshouder overgaat op een ander solvabiliteitscriterium (bij overgang naar betaling van de waarborgsom op de rekening van de Distributienetbeheerder (zie 10.1 e) zal er wel pas vrijgave zijn na het storten van de waarborg op de rekening van de Distributienetbeheerder).***

- e. **De Toegangshouder betaalt een waarborgsom via overschrijving op de rekening van de Distributienetbeheerder.***

Het bedrag van de waarborgsom wordt berekend op basis van de geraamde te betalen vergoedingen (door de Toegangshouder aan de Distributienetbeheerder) voor een periode van 1 maand (zoals verder bepaald). De geraamde vergoedingen worden, minstens bij het begin van elk kalenderjaar en wanneer voor het eerst toegang verleend wordt, bepaald.

De Distributienetbeheerder baseert zich bij de berekening op de toegangspunten waarvoor de Toegangshouder in het toegangsregister geregistreerd staat. De berekening gebeurt op basis van een snapshot uit het toegangsregister (genomen door de Distributienetbeheerder), de bijhorende injectie- en afnameprofielen (zie verder) en de op het ogenblik van de berekening geldende (door de terzake bevoegde regulator gepubliceerde) Tarieven. De Tarieven omvatten de elementen.

Voor nieuwe Toegangshouders wordt de berekening uitgevoerd op basis van een inschatting van de toekomstige portefeuille. Er wordt rekening gehouden met de aangemelde (en toekomstige) leverancierswissels 1 maand voor het effectief uitvoeren van het contract (Productie/Injectie of Afname) met de eerste klant in het werkingsgebied van de Distributienetbeheerder door de betreffende Toegangshouder. De Toegangshouder bezorgt een lijst met toekomstige toegangspunten in portefeuille aan de Distributienetbeheerder

De geraamde vergoeding dient enkel ter bepaling van de waarborgsom en verleent de Toegangshouder géén rechten met betrekking tot de finale maand- of jaarkosten.

De berekening (voorzien van de gebruikte berekeningsparameters) zal door de Distributienetbeheerder schriftelijk worden overgemaakt aan de Toegangshouder. De Toegangshouder kan binnen de 10 Werkdagen na verzending van de berekening opmerkingen of vragen formuleren, die door de Distributienetbeheerder binnen de 15 Werkdagen gemotiveerd worden beantwoord. Binnen de vijftien Werkdagen daaropvolgend dient de waarborg te worden gesteld.

De volgende werkwijze wordt door de Distributienetbeheerder gevolgd bij het berekenen van de raming van de te betalen kosten, als basis voor de bepaling van het bedrag van de waarborgsom.

- *toegangspunten voorzien van telelezing: de berekening gebeurt op basis van de historische verbruikswaarden van de Afname of Injectie tijdens de relevante periode voorafgaande aan het tijdstip van berekening. Deze relevante periode is voor het Onderschreven Vermogen de periode zoals vermeld in artikel 9 van het Toegangscontract en voor het verbruik het gemiddelde maandelijks verbruik van de maanden december, januari en februari voorafgaand aan het tijdstip van berekening (indien beschikbaar, anders de 3 laatste maanden vóór berekening).*

Het in de berekening gehanteerde Tarief stemt overeen met het op de respectievelijke toegangspunten geldend Tarief op het ogenblik van de berekening.

- *toegangspunten met Synthetische Lastprofielen (niet voorzien van telelezing): teneinde een eenvoudige en transparante methode te kunnen hanteren voor de berekening, en teneinde de Toegangshouder de mogelijkheid te geven om zelf een inschatting te kunnen maken van de bedragen, wordt per Toegangspunt gerekend met het verbruik over 1 maand in functie van de profielcategorie en met het meest relevante Tarief horend bij deze categorie..*

Deze borgstelling zal minstens eenmaal per jaar en maximaal tweemaandelijks herzien worden, volgens dezelfde berekeningswijze zoals hierboven vermeld, in functie van de evolutie van de klantenportefeuille van de Toegangshouder. Indien uit berekeningen een substantiële wijziging blijkt van minimaal 10 % ten opzichte van het bedrag van de gestorte waarborgsom, is de Toegangshouder ertoe gehouden om de financiële borgstelling binnen de 15 Werkdagen na schriftelijke melding van het nieuwe bedrag door de Distributienetbeheerder aan te passen.

Bij het overschrijden van de betalingstermijn, zoals bedoeld in artikel 9.2, en rekening houdend met de termijnen en procedure van onder andere betwisting in artikel 9, behoudt de Distributienetbeheerder zich het recht voor om eenzijdig en op eigen initiatief de waarborgsom, of een evenredig gedeelte ervan, af te roepen.

Na gedeeltelijke of volledige lichte van de waarborgsom zal de Toegangshouder deze borgstelling spontaan en binnen de 10 Werkdagen volgend op de derde "bank"-Werkdag na het opvragen door de Distributienetbeheerder, aanvullen tot het door de Distributienetbeheerder vastgelegde bedrag.

Binnen de vijftien Werkdagen na de schriftelijke vraag daartoe van de Toegangshouder, zal de Distributienetbeheerder bij Beëindiging van de toegang en onder voorwaarde dat alle verplichtingen die voortvloeien uit het Toegangscontract voldaan zijn, de financiële borgstelling vrijgeven. Dit geldt eveneens wanneer de Toegangshouder overgaat op een ander solvabiliteitscriterium.

Het bij houden van het waarborgbedrag door de Distributienetbeheerder geeft geen recht op intresten van de Distributienetbeheerder aan de Toegangshouder.

- **Artikel 11 en de bijlagen:** We sluiten ons aan bij de opmerkingen van Febeg. We willen hierbij wel nogmaals benadrukken dat het uitsluiten omzetverlies (zoals opgenomen in artikel 11.2 van het voorstel van toegangscontract) een uitholling van de aansprakelijkheid ten aanzien van de toegangshouder betekent, aangezien de voornaamste schade die de leverancier kan leiden omzetverlies is (naast alle kosten inzake IT-implementaties, call centers, work arounds, ...).

Ook is het ons niet duidelijk hoe we de rol van Atrias moeten interpreteren op basis van de tekst van het toegangscontract. We begrijpen uit de gesprekken met Fluvius dat ook inzake fouten van Atrias de distributienetbeheerders verantwoordelijk zijn maar dat wordt nergens benoemd. Bovendien worden de aansprakelijkheden beperkt tot bewezen zware fout en/of zware nalatigheid begaan door een Partij (waarbij zoals eerder ook opgemerkt het nog steeds niet helder is wie we hieronder moeten verstaan (Fluvius en/of de distributienetbeheerder)). Het lijkt ons nodig om dit bij de redactie van het toegangscontract te verduidelijken zodat het niet bij een later geschil het onderwerp gaat uitmaken van de discussie.

Bijkomende opmerkingen:

Het lijkt ons onrechtvaardig om het single bill-principe opgelegd te krijgen en daarnaast ook al de risico's die ons inziens toebehoren aan de activiteiten van een distributienetbeheerder opgelegd te krijgen. In dit kader zijn we van oordeel dat de distributienetbeheerder dan maar zelf moet overgaan tot het rechtstreeks factureren van zijn/deze kosten aan de distributienetgebruiker. Indien dit niet het geval is en het toegangscontract niet evenwichtiger wordt, kunnen we alleen maar vaststellen dat er een groot onevenwicht is tussen de risico's en kosten die de leveranciers moeten dragen ten voordele van de distributienetbeheerders vs. de risico's en kosten die de distributienetbeheerders dragen.

Bovendien stellen we vast dat inzake Atrias er geen voorstellen gedaan worden om de problematiek en de kosten en risico's die de leveranciers ten gevolge hiervan dragen, op te vangen via dit toegangscontract. Ook voor de kosten die de leveranciers moeten maken ten gevolge hiervan wordt niets voorzien. Een mooi voorbeeld hiervan is energiedelen waar de leveranciers nog steeds manueel de gegevens moeten ontvangen en een financieel reconciliatieproces moeten opzetten met de kosten die hiermee gepaard gaan zonder dat er met betrekking tot dit punt een concrete datum in de nabije toekomst op de roadmap van Atrias staat.

Conclusie

Op basis van bovenstaande opmerkingen lijkt het ons nodig om het proces her op te starten en de onderhandelingen tussen de verschillende partijen een reële kans te geven om te komen tot een evenwichtig contract. Het voorstel zoals het vandaag voorligt, is niet evenwichtig.

We hopen dus dat Fluvius de opportuniteit grijpt om onderhandelingen te voeren om te gaan naar een evenwichtig toegangscontract en we zouden hier graag aan meewerken .

Hoogachtend,

Thomas Coune
CEO